

[Vilhelm Rasmussen.]

Først og fremmest ønsker jeg at gøre opmærksom paa, at man har foreslaaet helt at stryge § 5 i Lovforslaget, ifølge hvilken der skulde nedsettes et særligt Nævn til at træffe Afgørelse angaaende Tvangskastration. Det foreslaas i Stedet for, at denne Afgørelse træffes af Retten. Dernæst er det ved et Ændringsforslag foreslaaet, at Brandstiftelse, som jo i nogle Tilfælde er seksuelt motiveret, ikke skal kunne begrunde en Tvangskastration. Endelig har man fundet det rigtigt at lade Tvangskastration udgaa i Tilfælde, hvor der kun er blevet ikendt Arbejdshus.

Foruden disse særlige væsentlige Ændringer skal jeg kun nævne, at der i Ændringsforslaget til § 1 er foreslaaet, at Samfundshensyn ogsaa skal foreligge, naar der er Tale om Sterilisation af normale. Det er dog nærmest at anse for en formel Ændring, for det kan jo ikke godt tænkes, at Myndighederne vil tilraade en saadan Sterilisation, hvis ikke det først og fremmest er af saa stor Betydning for den normale, at det bedrer Livets Forhold for ham paa en væsentlig Maade; men i saa Fald er det jo endelig ogsaa et Hensyn til Samfundet, der tages.

Dernæst foreslaas det i Ændringsforslaget til § 1, at der skal være opnaaet Myndighedsalder; men derfra gøres der ganske vist igen en Undtagelse, idet det foreslaas, at man i ganske særlige Tilfælde dog kan tillade Sterilisation af umyndige, og da man maa gaa ud fra, at det i alle Tilfælde vil være blevet krævet, at der foreligger ganske særlige Grunde, vil jeg for min Del mene, at dette i Virkeligheden er en formel Ændring.

I § 2 har man udeladt de Krav, at Kønndriften skal være af en abnorm Styrke eller gaa i en abnorm Retning, eventuelt begge Dele, idet man finder, at disse Krav i Virkeligheden er indesluttet dels deri, at der kræves en Begæring, dels deri, at det for den abnorme er Hensynet til Samfundet, der er det afgørende, at det er Faren for, at Samfundet kan komme til at lide Skade paa Grund af den stærke Drift, som gør, at man kan tillade Kastration.

I den foreslaaede nye Affattelse af § 4 faar Bestemmelsen om, at det skal være Retten, der træffer Afgørelsen, ikke den Virkning, at Spørgsmaalet om Kastration kommer til at høre under Nævningerne, hvor der er Nævningedomstol, af den ganske simple Grund, at Nævninger jo ikke ikender Straf, og her er der desuden slet ikke Tale om Straf, men derimod om en Foranstaltning, der træffes dels af Hensyn til Sam-

fundet, dels af Hensyn til Forbryderen, som man ønsker at bringe i større Sindslige-vægt ved Foranstaltningen.

Stk. 4 i § 4, saaledes som den nu foreslaas affattet, er nærmest at betragte som en Konsekvens af, at det er Retten, der bestemmer, i Stedet for som i det oprindelige Lovforslag et Nævn, og hvad Stk. 5 angaar, saa tages der i dette et særligt og efter mit Skøn velbegrundet Hensyn til Kvinderne.

Endelig er der ved Stk. 6 i den nye Affattelse af § 4 sket en lille Ændring, som ogsaa er særdeles vel begrundet. Den gaar ud paa, at vel kan den, der skal behandles operativt, forlange en fuldstændig Narkose, men der kan dog foreligge saadanne lægelige Hensyn, at det ikke vil være rigtigt at imødekomme et saadant Forlangende, og derfor foreslaas ogsaa Paragraffen affattet saaledes, at der for en lægelig Kontraindikation ikke skal være Tale om en fuldstændig Narkose.

Med disse faa Bemærkninger tror jeg, at jeg har henledt Opmærksomheden paa i hvert Fald alle de betydningsfulde Ændringsforslag, og da alle Ændringsforslagene som før bemærket er tiltraadt af alle Udvalgsmedlemmerne, med Undtagelse af det ærede Medlem Hr. Bindslev, og ligeledes er tiltraadt af den højtærede Justitsminister, skal jeg paa dette store Flertals Vegne anbefale det høje Ting at stemme for samtlige Ændringsforslag.

Vagn Bro: Da mit Partis ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rahbek, er sygemeldt, skal jeg paa Venstres Vegne tillade mig at medgive alle de stillede Ændringsforslag vor Anbefaling.

Lovforslaget om Adgang til Sterilisation og Kastration blev fremsat i dette høje Ting den 20. Marts 1935. Naar man allerede nu halvanden Maaned efter har afgivet Betænkning, er det et Vidnesbyrd om, at den her omhandlede Lovgivning er afgjort paakrævet. Jeg personlig nærer heller ikke Tvivl om, at det stærke Røre, der her i Landet rejste sig omkring Jul i Anledning af de uhyggelige Mord og Sædelighedsforbrydelser, ogsaa har beredt Stemningen for en fortsat Lovgivning — den er jo fortsat og udvidet i Henhold til Loven af 1929.

Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt gøre mange Bemærkninger, men blot udtale, at man paa et enkelt Punkt har foretaget en Indskrænkning i § 1 i Forhold til Regeringsforslaget, idet der saavel for psykisk abnorme som for normale skal foreligge samfundsmæssige Hensyn. Om